

[Jens Thomsen.]

parti siger i Betænkningen, at de ikke vil medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, fordi de intet Ansvar har over for den førte Politik. Naar man erindrer, at en væsentlig Del af Skatten skal dække Forhøjelsen af Tjenestemændenes Lønninger, kan man dog ikke sige, at de Konservative er ganske fri for Ansvar i saa Henseende, netop fordi de paa dette Omraade fremsatte et Overbud, og Venstre har, ved at undlade at stemme imod saadanne Udgifter, ogsaa paataget sig noget Ansvar. Ingen af Parterne vilde blive frikendt for dette Ansvar ved en Nævningedomstol. Det eneste Parti, der kan regne med Frifindelse i denne Sag, er Det frie Folkeparti. Naar vi til Trods derfor vil medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, er det, fordi vi føler et Ansvar for det politiske Arbejde, som vi er med i. Naar der skal udskrives Skatter, føler vi et Ansvar med Hensyn til at medvirke til, at disse Skatter udskrives paa et saa retfærdigt Grundlag som muligt, og naar vi har arbejdet under Ansvar med Hensyn til denne Opgave, kan vi efter min Mening ogsaa med større Ret og med større Virkning rette en berettiget Kritik imod de mere uretfærdige Skatteudskrivninger og imod hele den fejlede Politik, der har saa skæbnesvangre Følger for hele Samfundet. Naar man har gjort sin Pligt, kan man ogsaa kræve sig Ret.

Jeg tror ikke, der kan fremsættes nogen fornuftig saglig Indvending imod vore tre Ændringsforslag, og jeg vil derfor anbefale dem til Vedtagelse her i Tinget.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker Udvalgets Flertal for dets Indstilling, og jeg skal med Hensyn til de af Flertallet fremdragne ganske særlige Spørgsmaal blot sige, at jeg er villig til eventuelt at yde en vis Lempelse i disse og eventuelt andre ganske særlige Forhold under Hensyn til, hvordan Stillingen er i den enkelte Sag. Men jeg maa føje til, at naturligvis vil der aldrig kunne blive Tale om en Nedsættelse, hvorved man gaar under Tillægsskattens Beløb.

Med Hensyn til det af Venstre og Det konservative Folkeparti stillede Ændringsforslag skal jeg sige det samme, som allerede er sagt af Flertalsordføreren, at den Bemyndigelse, som er nødvendig for, at der i visse Tilfælde kan ydes en Lempelse, er allerede til Stede, og nogen anden yderligere Bemyndigelse er der ingen Anledning til at give. Jeg finder det derfor ogsaa rigtigst, at den af de to Partier foreslaaede Bestemmelse ikke gaar ind i Lovforslaget.

Det af Det frie Folkeparti under Nr. 2

stillede Ændringsforslag, der gaar ud paa, at der skal tages et vist Hensyn til Forrentningsprocenten i Landbruget ved Beregningen af Merindkomstskatten, er næppe vel gennemtaent. For det første er der det at sige til Forslaget, at man, saaledes som det er formuleret, i Sammenligningsaarene vil løfte Indtægten med 5 pCt., ganske uanset om den hidrører fra Landbrug eller fra andre Kilder. Men det er nu ikke det værste. Det ejendommeligste er, at man siger, at i Sammenligningsaarene skal Landbrugsindtægten, hvis den ikke har givet 5 pCt. Forrentning, løftes dertil, medens Forholdet er det, at ved den Ligning, der kommer for det kommende Aar, og som slutter sig til Landbrugets Forrentningsprocent i Regnskabsaaret 1936—37 — det er jo alt sammen store Landbrug, der her vil blive Tale om —, er Forrentningsprocenten ikke 5, men kun 2½, hvis man gaar efter de bogførte Værdier, og 1,9, hvis man gaar efter Handelsværdien. Man vil altsaa gennemføre det ganske urimelige Forhold, at man sammenligningsmæssigt vil løfte Indtægten til det, man vil kalde normalt 5 pCt., medens man i det Aar, hvorefter selve Ligningen lægges, kun har at gøre med en Forrentningsprocent paa 2,5. Det turde være givet, at en saadan Fremgangsmaade kan man ikke følge. Det gælder ogsaa de øvrige Ændringsforslag, det ærede Parti har stillet, at heller ikke dem vil jeg kunne modtage.

I øvrigt skal jeg ikke her komme ind paa en større Debat om de Forhold vedrørende Priser og Skatter, som er berørt; disse Spørgsmaal har jo været diskuteret ogsaa i Forbindelse med dette Lovforslag, og der vil sikkert, inden Samlingen slutter, være yderligere Lejlighed til at komme ind herpaa. Kun skal jeg sige til den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti, at jeg er ganske klar over, at et Forslag som det her forelagte vilde ikke blive gennemført, hvis Det konservative Folkeparti havde Magten. Det ved vi alle sammen, at den Skattepolitik, der føres fra den Side, det er en Politik, der gaar ud paa at være Værn og Værge for de store Udbytter og de store Indtægter, og som sagt et Forslag som dette vilde selvfølgelig ikke blive gennemført af det Parti.

Krag: Det er ganske naturligt, at man i Tider som disse, hvor vi lever under erhvervsmæssige Forhold her i Landet af en ganske særlig Karakter, Forhold, som begunstiger somme og skader andre, tager en Særskat, naar det er tvingende nødvendigt, af de Mennesker og de Selskaber, som paa